

[Marianne Jelved]

der. Og som en sådan virksomhed må landbrugsbedrifterne have en miljøgodkendelse afhængig af jord, afgrødevalg, husdyrgødning, gødningsbehov, områdets miljøfølsomhed, og hvad der ellers skal indgå i en vurdering af, hvad denne landbrugsbedrift skal opfylde, for at miljøkravene er tilgodeset.

Vi mener også, at der må træffes konkrete beslutninger om loft over besætningsstørrelser og besætningstæthed, og det skal indgå i de enkelte amters vurderinger af de lokale miljøforhold. Det skal selvfølgelig vådområder, engarealer og den slags også.

Vi kan støtte den type stramninger, der er foreslået om udbringningstidspunkt for husdyrgødning og krav om gødningsplaner og -regnskaber. Men der skal strammes meget kraftigt op. Gødningsplaner og gødningsregnskaberne skal afleveres – det er et forslag, som man kan diskutere – til konsulenterne, der skal give vejledning om miljøgodkendelse ud fra de lokale forhold og normer. Og så kunne man lade amternes miljøtilsyn være med i en skærpet stikprøvekontrol, kontrollere, at kravene overholdes, i virkeligheden nøjagtig som det sker ved andre typer virksomheder. Overholdes miljøkravene ikke, må der sanktioner til. Og man kan måske sammenligne dette med den type branchegodkendelser, vi kender i anden miljølovgivning. En sådan individuel miljøgodkendelse gør det ikke nødvendigt at lave generelle regler for opbevaringskapacitet. Vi mener også, at vi i denne sammenhæng – også på grund af det, der er sat spørgsmålstegn ved i redegørelsen omkring økologisk jordbrug – må tage hele det forhold op. Hr. Gade har været inde på det i sin ordførertale.

Målsætningerne for nedbringelse af bekæmpelsesmidler skal fastholdes. Der er mange, der i dag gør indsigelse over, at man bruger behandlingshyppighed som en målemetode. Det vil vi gerne i Det Radikale Venstre diskutere. Men indtil videre er det altså målsætningen. Miljømyndighedernes lange godkendelsestid af nye og mere miljøvenlige midler bliver vi nødt til at se efter i sømmene. Der er megen kritik af den tid, som det tager at få godkendelserne igennem.

Målene for vandmiljøplanen må være opfyldt hurtigst muligt. År 2000 er helt uacceptabelt. Kravene skal iværksættes helst fra 1992, og det vil være rimeligt, at der gøres status f.eks.

i 1995. Når jeg siger: helst fra 1992, ligger der heri en forventning om, at vi kan få afklaret en lang række problemer i forbindelse med udvalgsarbejdet, men vi så gerne, at det kunne lykkes til 1992.

Det Radikale Venstre vil medvirke til et grundigt og konstruktivt udvalgsarbejde i god fordragelighed med resten af Folketingets partier.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne takke fru Marianne Jelved for de bemærkninger, der kom med hensyn til bekæmpelsesmidler, for dér ser jeg, at det er i klar overensstemmelse med det, som også Socialdemokratiet har meldt ud, at den handlingsplan, som nu engang er lagt og aftalt, kan følges, og at behandlingshyppigheden også skal med. Jeg synes, det er vigtigt at understrege det, fordi jeg ligesom fru Marianne Jelved har den opfattelse, at der ikke er behov for en revurdering.

Jeg vil selvfølgelig gerne tage de ting op, som fru Marianne Jelved talte om, og sige, at når det drejer sig om afgifter, er det korrekt, som det blev citeret fra vandmiljøplanen fra 1987, at man mener, det er unødvendigt at indføre en kunstgødningsafgift, men at mindretallet ikke vil afskrive dette som et styringsmiddel i fremtiden. Det er i hvert fald korrekt citeret, og nu er vi kommet 4 år længere frem og lidt mere ind i fremtiden, og så var det vigtigt at få de overvejelser afklaret.

Jeg vil også gerne henvise til et andet element, nemlig et svar, der blev givet fra daværende miljøminister fru Lone Dybkjær den 4. juli 1990. Det var på baggrund af et spørgsmål om bekæmpelsesmidler, og jeg citerer de sidste 3 linier:

»Afslutningsvis skal det bemærkes, at spørgsmålet om øgede afgifter på bekæmpelsesmidler vil indgå i forbindelse med udarbejdelsen af regeringens handlingsplan for en bæredygtig landbrugsudvikling. Handlingsplanen skal foreligge inden den 1. april 1991.«

Det er den plan, som vi har diskuteret i dag, og vi må konstatere, at der i hvert fald ikke står noget om gebyrer eller øgede afgifter eller bare en antydning af, at man kan diskutere det. Derfor synes jeg, det er vigtigt i dag at høre, hvad fru Marianne Jelved mener om dette, som den daværende miljøminister skrev til Miljøudvalget sidste år.